

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΑΙ:

Γ. ΠΡΗΣΤ - Κ. ΤΑΜΠΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 60 - ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 2

Έτος Α' αριθ. Φύλλου 1

Σκλούπον Φεβρουάριος 1929

Όποιος δέν διακριθῆκε σὲ δικά του ἔργα, εἶναι ἀνάξιος νὰ κατηγορῆ ἔργα ἄλλων.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

Δέν ἐσκέφθημεν ἄλλ' οὐδὲ διανοήθημεν κἂν ὅπως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Καθρέπτου» αὐξήσωμεν τὰ κατὰ χιλιάδας ἔν τε τῇ Πρωτευούσῃ τοῦ Κράτους καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις κυκλοφοροῦντα παντοειδῆ ἔντυπα. Δέν ἐφαντάσθημεν ὅτι ἐκδίδοντες τὸ παρὸν θὰ ζήσωμεν ἐκ τούτου, τὸ μαρτυ. εἰ ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο τὸ περιοδικὸν, ὅτι περιοδικὸν προορισμένον νὰ ἐξυπηρετῇ 80—100 συνδρομητὰς, ἂν τοὺς ἀποκτήσῃ καὶ τούτους, δέν προώρισται ν' ἀποφύγῃ ὑλικὰ ὠφέλη εἰς τοὺς ἐκδότας του.

Ἐκεῖνο περὶ μᾶς ᾗθησεν εἰς τὸ διάβημα τοῦτο εἶναι τὸ ἔξης: Ἐπειδὴ τὰ 9)10 τῶν συγχωριανῶν μας εὐρίσκονται κατὰ τὰ 9)10 τοῦ χρόνου μακρὰν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των καὶ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ ὅτι ἐκεῖθεν νοσταλγοῦσι πᾶν ὅτι μέ τὸ χωρίον σχετίζεται, σκεφθέντες ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐκδώσωμεν τὸν ἀνά χειρὰς «Καθρέπτην».

Ἐν τῷ «Καθρέπτη» τούτῳ θὰ προσπαθήσωμεν ὅση μας δύναμις, ἐν δυνατῇ συντομίᾳ, νὰ παρουσιάζωμεν πᾶσαν κίνησιν ἐν τῷ χωρίῳ μας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν ἐν γένει ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρόοδον μας, ἐπαινοῦντες τὴν ἀρετὴν καὶ στηλιτεύοντες τὴν κακίαν. Ἀσφαλῶς τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς τοιούτου, περιοδικοῦ, ὅσον νοσταλγοῦμεν νὰ παρουσιάσωμεν, ἔδει ν' ἀναλάβῃ ἀνώτερος ἡμῶν, ὡς οἱ κ. κ. καθηγηταὶ μας, οὐδ' ἂν ἐντεῦθεν παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολῆς των, στέλλωσι τὰς πεφωτισμένας γνώμας των διὰ πᾶν σχετικὸν ζήτημα, ἀλλ' ἐπειδὴ λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀπέχουσι τοῦ χωριοῦ τρέμοντες μὴ δέν ἐπαρκέσωμεν εἰς τὸ ἐν γένει ὄλον τοῦ περιοδικοῦ, δι' ἰδίων μας χρημάτων προέβημεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Α' ἀνά χειρὰς φύλλου, ἀνευ προηγουμένων, ὡς συνήθως, διατυμπανίσεων, ἀγγελιῶν κλπ. Περὶ τῆς Ἐκδόσεώς του Δέν προέβημεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος μέ σκοπὸν κέρδους οὐδὲ ἐκμεταλλεύσεως τινος. Ο ΣΚΟΠΙΟΣ

ΜΑΣ εἶναι τελείως ἀνιδιοτελής. Ὁ σκοπὸς μας εἶναι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν, πάσῃ δυνάμει, τοὺς ταξιδεύοντας κυρίως συγχωριανούς μας.— Ἐὰν δέν λαμβάνετε τακτικὰ γράμματα ἐκ τοῦ χωρίου δέν θὰ σημαίνει, ἐφ' ὅσον τὴν ἔλλειψιν ταύτην ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ ὁ «Καθρέπτης» ὄργανον τῶν ἀπανταχοῦ Σκλουπιωτῶν, θὰ μαθαίνετε ὅλα τὰ νέα τῆς Πατρίδος μας, ὅπου δῆποτε κι' ἂν εἴσθε, θὰ γνωρίζετε ποῦ ἐργάζεται ὁ καθεὶς κλπ. Ἄν λοιπὸν ἐπικρωτῆτε τὴν ἀπόφασιν μας δέν ἔχετε ἄλλο εἰ μὴ νὰ ἐγγραφῆτε ὅλοι ἀνεξαιρέτως συνδρομηταί. Ἡ συνδρομὴ ὑπελογίσθη μόνον εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου καὶ τὴν ἐκτύπωσιν. Καὶ Σᾶς ποῦ εἴσθε εἰς Ἀμερικὴν γιὰ μιὰ ὥρα θὰ σᾶς φέρωμε στὸ χωριὸν μας τὸ ἀγαπημένον σᾶς τὸ ὑποσκόμμα. Ὅπως εἰς τὸν Καθρέπτην βλέπομεν τὸ εἶδωλόν μας ἔτσι καὶ εἰς τὸν Καθρέπτην (περιοδικὸν) θὰ βλέπομεν πανταχόθεν τὸ χωριὸν μας. Ἐν τέλει εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ θελήσητε νὰ μὴ διακοπῆ ἢ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὅτι θὰ στείλητε τὴν συνδρομὴν.

Διατελοῦμεν πρόθυμος

Ἡ Διεύθυνσις

ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ἌΛΛΟΤΕ

Στὰ παλαιὰ καλὰ χρόνια ὅπου ἐγένοντο πανηγύρια παραμυθένια, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἐγλέντουσαν ἥσιχα καὶ ὁ πρωτόγερος στὸ διάβασμα τοῦ πανηγυριοῦ ἔφερε τὸ χορὸν σὺν κλονὶ βασιλικὸ ὅπου ὁ χορὸς πήγαινε γαϊτάνι. Ὁ παρατηρητὴς παρατηροῦσε τὰ ὀλόγια ἴσα φουστανελλὰ κορμιὰ κορμιὰ κυπαρισσένια ὀλοφορεμένα στάσπρα μὲ τσοροῦχι καὶ κάλτσα, μὲ φουστανελλὰ καὶ πισλιὰ, μὲ φέσι καὶ στελιάχι μὲνα λόγο ὅλα στὴν ἡμερησίαν διάταξιν σήμερα ὁ παλαιὸς αὐτὸς συρμὸς ἐμαρᾶνθη, ἀπωλέσθη (ἐνεκρώθη) Ἡ γραβάτα, τὸ κλάκ τὸ, κασκόλι τὰ ὅποια ἄλλοτε ἐσπᾶνίζον τόσον ὅσον σπᾶνίζον τὴν σήμερον ἡμέραν αἱ ὀμηρικαὶ λέξεις σὲνα νεοελληνικὸ βιβλίον εἶναι στὴν διάθεσιν μας. Τὰ τραγοῦδια τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς ἐλάχιστα ἀκούονται ἀπὸ τὰ στόματα τῶν μισοκαίρων καὶ τὰ γηραιὰ στόματα τῶν βαδίζόντων πρὸς τὴν δύσιν. Νεωτερισμὸς λοιπὸν παντοῦ. Τὰ Καφφενεῖα τὰ ὅποια ἄλλοτε ἦσαν ἀληθινὲς στοᾶς ἐκ

πλήττεσθε σήμερον διὰ τὸ παρουσιαστικὸν των ὡς λέσχης μὲ τὰβλι καὶ τὸ ντόμινο μὲ τὴν πρέφα καὶ πόκερ. Ἡ διάλεκτός μας τροποποιεῖται ἀκούεται πληθυντικός καὶ λεπτή λεπτότης ἄκρως εὐγενείας ἐπικρατεῖ εἰς τινὰς κύκλους. Αἱ γυναῖκες ὅλως ἀντιθέτως ἀπὸ τοῦ ἀνδρᾶς εὐρίσκονται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἀκολουθοῦν τὸν παλαιὸν συρμόν καὶ εἶναι γεμάτες προλήψεων καὶ δυσειδαιμονιῶν ὡς τόσον ἔλλείπει ἀπὸ αὐτὰς τὸ σέξτσο καὶ τὸ νάζι τῆς νεωτέρας γυναικὸς εἶναι τίμιες εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν καὶ ἀντὶ ἐρωτολογιῶν ἐνασχολοῦνται ἰδιαζόντως εἰς τὸν ἀργαλιὸ καὶ τὴν ὄρα καὶ εἰς τὰς οἰκιακὰς των ἀνάγκας. Εἶναι ὅμως πολλὰ ἔξ αὐτῶν κουρκουσούρες εἰς τὸ ἄκρον ἄκρον (μία ἔξ αὐτῶν εἶναι ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἡ θεῖα μου Γεωργουθανάσινα) ὅσον καὶ ἐὰν τὴς κατηγορήσωμεν τώρα ἐλπίζομεν τόσον νάτις ἐπαίνωσμεν ἄργότερα «δὲν πιστεύομεν ἀλλὰ ἐλπίζομεν» τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶναι τοῦ τσοπάνι ὅπως ἦτο ἄλλοτε ἀλλὰ τοῦ κτίστου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τοῦ διδασκάλου. Ἡ συγκοινωνία μας εἶναι ἀθλιεστάτη καὶ ἡ μουσικὴ κινεῖται ἐλικοειδῶς (λέγω τοῦτο διότι ὁ γαμπροῦς μου ὁ Σωτήρης μὲ παρακολουθεῖ θαναῦσια μὲ τὸ βιολὶ του ὅταν ἐγὼ βραῶ τὸν Ντέφι ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἂν ὄχι πολὺ βλέπομεν τὸ χωριὸ μας νὰ κἀμνη τὸ πρῶτο ἐλεύθερον βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ πρὸς τὴν πρόοδο σήμερα ἔχομε τηλεφῶνον αὐριον ἀρτίαν συγκοινωνίαν καλυτέραν ὀφθίμω ἐξωραϊσμὸν σχολείου ἐκκλησίας, καὶ ἡ αἰωνίως κρεμάμενη καμπάνα «εἰς τὸ πορναρι» θὰ εὐρη τὴν θέσιν της. Ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπάρῃ μεταξὺ ἡμῶν καλὴ πίστις καὶ θέλησις δι' ἧς **καλοὶ ἄνθρωποι κἀκέρδιον νὰ ἀπαυρόθωτα**. Ἄς ἐργασθῶμεν **ἐπὶς ἀπαντες μὲ φλογερὸν ζήλον** νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπὸ τὰ σπάργανα τὴν χαντακωμένην τὴν Κεδριά καὶ τὴν καταστήσωμεν μίαν ἐκ τῶν καλυτέρων καὶ προοδευτικότερων κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας Τζουμέρκων. Ἐργαζόμενοι παρασκευάζομεν μίαν καλυτέραν αὐριον καὶ μένει αἰωνία ἡ μνήμη εἰς τὰς ὀπισθὲν μας ἐρχομένας γεννεάς, καὶ τὸνομά μας παραδίδεται εἰς τὴν Ἀθανασίαν. Ῥητὸν τι λέγει καλυτερον εἶναι νὰ ἔχωμεν ὄνομα καλὸν παρὰ πλουτὴ ἀμύθητα.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΑΣ

Νὰ παρακολουθῶμεν μετὰ προσοχῆς τὸν μύμηκα, ἐργαζόμενον καθ' ὅλον τὸ θερινὸν διάστημα καὶ ἀναπανόμενον κατὰ τὴν ψυχρὰν χειμερινὴν περίοδον. Ὄκτω ἕως ἑννέα μῆνες ταξειδίου τακτικῶ, ἀρκοῦσι νὰ μὲνωμεν εἰτα εἰς τὸ χωριὸν, ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα μέχρι τέλους Μαρτίου. Μένοντες δὲ ὄχι νὰ συγγαζόμεν εἰς τὰ «μαγαζεῖα» (συγγνωμὴν ἀπὸ τοὺς μπακάληδες) ἀλλὰ νὰ ἐργαζώμεθα ἐπιτιδομένοι εἰς τὴν ἀμπελοφυγίαν, ὅπως καταστήσωμεν ἀφ' ἑνὸς τὸ κατ' εὐφημισμὸν ἐπονομασθὲν χωριὸν μας εἰς Ἀμπελοχωριον, πραγματικὸν ἀμπελοχωρι—ἀντιθέτως ἐβαπτισθὴ στενοκεφάλως—ὄχι μόνον θὰ κάνωμε μιά ἡμέρα νὰ εἰποῦμε ἀπὸ ποῦ εἴμεθα ἀλλὰ καὶ νὰ τρώγωμεν εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως μὴ ἀποκάωμεν ἕως ὅτου τελειώσωμεν!—μὴ βέβαια «Κεδριά» δὲν ἐσήμαιεν, ἀμπελοχωρι σημαίνει. Ἡ τὸ χωριὸ νὰ μὴ ἀλλάξῃ ἢ νὰ τ' ἀλλάξῃ περιουσιῶν ὑπάλληλος. Ἀκούς Ἀμπελοχωρι; Ποιὸς

ἔχ' ἀμπέλ' συστηματικὸ ἂν ἔνα ἀπὸ τὰ ἑβδοματικά ἐδώ; λέγε ντὲ!... τί κουμπιάζεις! Κανένας, ἂ ὦρὲ 10 κλήματα στὸν πάτο ἀπ' τὸ χωράφ' νομίζεις εἶναι ἀμπελοχωρι. Ὅχι, ἀλλ' οὕτως ἔδοξε τοῖς στενοκεφαλοφρονοῦσι καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκολουθήσεις τοὺς πολλοὺς «ἐπὶ κακῶ» ὁπότε μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν θὰ δυνάμεθα νὰ λαμβάνωμεν ἕν εισόδημα οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ὅπερ θὰ εἶναι καὶ ἡ κατὰ τὸ γῆρας σύνταξις μας, δι' ἣν οἱ ὑπάλληλοι ἐπὶ 30ετίαν καὶ πλέον μοχθοῦσι.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ 1928

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1928 ἐγεννήθησαν στὸ χωριὸ μας 14 ἄρρενα καὶ 9 θήλεα ἐν ὄλῳ 23. Εὐνομεύθησαν 8 καὶ ἀπεβίωσαν 17 καὶ ἕνα νήπιον 18, δηλ. τόσο στενὸ ποῦ εἶναι τὸ νεκροταφεῖον μας ἄλλον δὲν χωρεῖ. Ἄς ἔχουν οὖν ὑπ' ὄψει των οἱ σκοποῦντες νὰ ταξειδεύσουν εἰς τὸ αἰώνιον ταξίδι, ὅτι τυλαχίστον διὰ μίαν τριετίαν δὲν ὑπάρχει θέσις. Οἱ ἔτοιμοι ἄς σφιξοῦν τὰ δόντια μέχρις ἐκκενώσεως θέσεων.

ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ

Ὅλα τ' ἄχει ἡ Φατμὲ ὁ Φερετζὲς τῆς λείπει ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσωμε καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμε; Τίποτε δὲν ἔχομεν, ἡ κατάστασις ὑπὸ τὴν ὁποίαν ζῶμεν εἶναι πρωτόγονος, εἶναι τελείως Ἰδαμιαία, εἴμεθα...ἀλλὰ ὄχι, εἴμεθα ἄνθρωποι μὲ θέλησιν προικισμένοι, μὲ τὸ σπουδαιότερον ὄπλον. Ἡ φωτιὰ καλῶς χρησιμοποιουμένη κινεῖ τὰ πάντα, ἀμαξοστοιχίας, ἐργοστάσια, πλοία κ. λ. κ., κακῶς καταστρέφει τὸ πᾶν. Μάλιστα λένε πῶς ὅταν πρωτοβρήκαν τὴν φωτιὰ κάποιος, γιὰ τὰ καλά ποῦ δίδει στὸν ἄνθρωπο, ἠθέλησε νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ νὰ τὴν φιλήσῃ! πρόσεχε ὁμῶς, τοῦ λέγει ἄλλος, θὰ σοῦ κάψῃ τὰ γένεια! Ἀπὸ μᾶς λοιπὸν ἐξαρτᾶται νὰ εὐημερήσωμεν προοδεύοντες ἢ καρκινοβατοῦντες νὰ καταστραφώμεν. Αἰσθητοτέρα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔλλειψις στὸ χωριὸ μας εἶναι ἡ τοῦ νεροῦ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς θελήσεως κατεδάμασε τὸ πᾶν, ἡμεῖς δὲ θὰ μπορέσωμε λέτε νὰ φέρωμε τὸ νερὸ ἀπὸ τοῦ «Κότσιαρι» ἢ ἄλλοθεν; Ἄν εἴπωμεν ἀδύνατον εἶναι τὸ ἴδιο οὖν νὰ παραδεχώμεθα ὅτι εἴμεθα βλάκες. Ποιὸς τὸ παραδέχεται τὸ ἐπίθετον τοῦτο; οὐδεὶς ἀσφαλῶς. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν οὐδεὶς δέχεται τὸ ἐπίθετον τοῦ ἡλιθίου, ἔτσι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεὶς πρέπει νὰ εἴπῃ ἀδύνατον. Ἄς στρέψωμεν τὴν θέλησιν μας, ἀφοῦ τὴν ἐξυπνήσωμεν πολλοὶ, πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῶν τέκνων μας. Οἱ μεταγενέστεροι θὰ μᾶς μνημονεύουν αἰωνίως. Ἐμπρὸς λοιπὸν μὲ θέλησιν καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ἄλλως τε δὲν πρόκειται νὰ γκρεμίσωμε τὴν στρογγυῶλα νὰ τὴν κάωμε κάμπο, ἕνα αὐλάκι θὰ σκάψωμε ἀπὸ 1500 μέτρα, καὶ ἀπὸ ἕνα 100στάρικο ὄλοι μας γιὰ τὴν σωλῆνες καὶ ἰδοῦ ὄλον τὸ Ἡράκλειον ἔργον ἔτοιμον, ἔτσι δὲν εἶναι;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΩΜΕ

Νὰ φαίνεσαι λιγώτερο ἀπὸ ὅτι εἶσαι, λέγει ἕνα ρητὸ, γιὰ νὰ ἔχῃς τὴν ἀξία σου. Τὸ ἐφαρμόζομεν ἡμεῖς αὐτοί; Ὅχι. Ἴδου, βγαίνω στὸ μαγα-

ζι ντυμένος σάν ο πρίγκιπ τής Ουαλίας, ένφ στο σπίτι για σιρώμα έχω τὸ σακκί, για σκέπασμα τὸ ἴδιο, σακκί για μαξιλάρι, μὰ πόσα σακκιά; πάλι νοικοκύρης εἶμαι, ὄχι ἕνα σακκί μόνον.

Μέ κάλιστα μεταξωτή ἐγὼ δίχως "παλιοροῦτ", (νά μὴ μᾶς κατ'άβουν οἱ ἄλλοι) ἡ γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ θεομπλετο! μανροδιάρνη ἐγὼ στο μαγαζι, καφέδες καμμιά δεκαριά τὴν ἡμέρα, οὔτε δριάμ' ζαχαρ' στο σπίτι. "Όταν φεύγω, πάω ὄλο μ' αὐτοκίνητο ὅπου εἶναι, στο ξενοδοχεῖο, 3 φορές τὴν ἡμέρα κρέας, ζαχαροπλαστεῖον, ἴπνο τὸ βράδυ βέβαια σὲ καλὸ κρεβάτι" καὶ γίνονται 100 δραχμὲς τὴν ἡμέρα, στο σπίτι λάδι δὲν εἶναι, ἀλλ. 1 κι' ἀπὸ ἀλεύρι εἶναι ἢ δὲν εἶναι 2 κολουρες ἀκόκη (ἢ 2 γάστρες ποῦ λέμε). Γενικῶς οἱ ἄρρενες ζῶμεν καλὸ ὡς ἄτομα, αἱ γυναῖκες μᾶς ὁμως παιδιὰ καὶ σπῖτια, 3 αἰῶνες πίσω ἀπ' ἡμᾶς, ἐνὸ ἔπρεπε νὰ συμβαίνη τὸ ἀντίθετον γυναίκα, σπῖτι, παιδιὰ κι' ἔπειτα ὁ ἐγὼ. Παίονο ἕνα ξένο ἀπὸ τὸ μαγαζι μὲ τὸ σᾶς καὶ μὲ τὸ σῆς (κατὰ τὸ πανηγύρι νὰ εἰποῦμε) καὶ τὸν πάω, στο σπίτι. τι νὰ ἰδῆ ἐκεῖ . . . μήπως θὰ βγῆ ἡ γυναίκα νὰ τὸν καλωσορίσῃ καὶ τὸν σεβρίσῃ; ὄχι! τὴν πηγαίνει σάν φίδι μεσοκομμένο ἀπὸ τὸ φορετὸ κλαρί, ξύλα κ. λ. π. ἢ μήπως ξεῖρει νὰ μιλήσῃ ἢ νὰ κιντᾶῃ κἄν, ὄχι, ὄλα τῆς τὸ χροῖγια φύλαγε 10 γίδια, 10 λοιπὸν κι' ἕνα ποῦ ἔγεινε αὐτὴ ἀπὸ τὴν πολλὴ συνναστροφὴ, γίνονται ἔνδεκα. Τί πρέπει νὰ περιμένω ἔπειτα; . . . Λοιπὸν ὅσοι πατεράδες ἰδίως θηλέων, νὰ κάμωμε ζοῖκοι τὰ πράγματα, γιὰ νὰ γίνουν τὰ κορίτσια μᾶς ἄνθρωποι ἀντιθέτως, ἐμαεταλλευόμεθα τὰ παιδιὰ μᾶς, ἄς μᾶς λείψῃ ἐκεῖνο τὸ ξυνόγαλο (ἢ μήπως τρώμε τὸ μαγοῦροτ; ἐγὼ ποτὲ δὲν ἔφαγε γὰ). **Θὰ ζήσωμε τότε καλλίτερα ἀσφαλῶς. Πιζοῖ μὲν ἢ ἀλήθεια σὺλ' ὀφείλομεν νὰ τὴν λέγομεν.** Νὰ φροντιζόμε πάντοτε νὰ φαινόμεθα λιγώτερο ἀφ' ὅτι εἴμεθα. 'Απὸ πότε; 'Απὸ τὴ στιγμὴ αὐτῆ. 'Εμπρός! ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Πολιτεῖες χωρὶς σπῖτια ἴσως βρεθοῦν, λέγει ὁ μέγας ἱστορικός "Όμηρος, ἀνθρωποζόμως χωρὶς θρησκείαν ἀδύνατον. Ἡμεῖς ἔχομε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἴμεθα —ὀνομαζόμεθα— Χριστιανοὶ Ορθόδοξοι. Εἴμεθα ἄραγε πράγματι; ἄς τὸ ἐξετάσωμεν: 'Ός πρὸς ὄλα τ' ἄλλα ζητήματα εἴμεθα σχετικῶς μορφωμένοι, ὀμιλοῦμεν περὶ ἠγινεῖνης, συζητοῦμεν περὶ ἐφευρέσεων, περὶ ἀστρονομίας, περὶ τοῦ ἄν ζοῦν ἄνθρωποι στὸν "Άρη (ποῦ φθάσαμε φαντασθῆτε) περὶ μεταμοσχεύσεως γερόντων κ.λ. (μέθοδος Βορονόφ) περὶ τοῦ ὑπερπέραν κ.λ. Ἐνφ δὲν γνωρίζομε γιὰτὶ κατεβαίνομεν ἀπὸ τὸ στάσιδι ὅταν κατεβαίνοιν οἱ ἄλλοι. 'Ός πρὸς ὄλα, λέγω, πρόοδον, μόνον θρησκευτικῶς ἱσταίμεθα ἢ ὀπισθοχωροῦμεν ἀτελειστικῶς. Δὲν ἔχομεν ἰδέαν οὔτε ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τι πιστεύομεν, πὼς κτλ. τι λέγεται "Άγία Γραφή, τι Ἱερά παράδοσις, τι μυστήρια κ.λ.π. δὲν ἔχομεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθομεν. 'Όσάν νὰ εἴμεθα ἀθάνατοι σωματικῶς, κηρύττομεν ἑαυτοὺς ἀδιαφόρους πρὸς τὸ μέγα γεγονός, τὸ συγκλονίσαν ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, πρὸς τὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Ι. Χριστοῦ καὶ τῆς σωτηρίας μᾶς. Ἀλλ' ἄς μὴ τρέχωμεν. Πρῶτον θὰ κάμωμε βήματα κι' ἔπει-

τα ἄλλα. "Όλοι μᾶς ἀπὸ μιὰ εἰκόνα στο σπίτι, πτὸ ἀνατολικὸν μέρος, προσερχή προὶ καὶ βράδυ, πρὸ καὶ μετὰ τοῦ φαγητοῦ. Ἐκκλησιασμός τακτικός κατὰ Κυριακᾶς κ.λ. 'Εορτᾶς ἀργίας. "Όλοι μᾶς ν' ἀγοράσωμεν ἀπὸ μίαν Ἁγίαν Γραφὴν (Παλαιάν καὶ Καινήν) τιμᾶται δραχ. γάτω τὸν 50 καὶ νὰ ἐγγραφῶμεν συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἄριστον Θρησκ. Περιοδικὸν "Ζοή". Ἴσως εἴπη τις: δὲ θὰ γείνομε παπάδες ὄλοι! ἀπαντῶ, ὅτι καὶ οἱ παπάδες πρέπει νὰ τὰ ἐφαρμοσοῦν ὄσα ἀνεφάρμοστα ἐκ τὸν ἄνω (δυστυχισμένο Ἑλλ. Κράτος). Καὶ οἱ Λαϊκοὶ Χριστιανοὶ ὀφείλοιν νὰ κατέχουν ὄπερ ἔχουν. "Άν φανῆ καμμιά δυσκολία στὴν ἀρχὴ τῆς ἐφαρμογῆς τὸν ἀνωτέρω, νὰ ἐπιμένωμε μέχρις οὔ νικήσωμεν. Τὸ πρῶτο σιγάρο εἶναι ἀηδὲς κι' ὄλο νὰ φτυῆ θέλει κανεῖς, ἀλλ' ὄμως δὲν τὸ πετᾶ, καπνίζει 2ον καὶ 3ον Κ. Ο. Κ. καὶ σήμερα ἔγεινεσ ἕνας καπνιστῆς πρῶτης τάξεως, κι' καὶ ἄν σοῦ εἴπουν νὰ τὸ κόψης λὲς: ἀδύνατον. "Έτσι λοιπὸν ἄς ἐφαρμοσωμεν ὄσοι ἔχομε διαζύγιον μὲ τὴν θρησκεία ἢ ὄσοι δὲν τὴν λογαριάζομε, πρὶν τὴν γνωρίσωμεν ὄποια εἶναι καὶ ὄποιους ὑπόσχεται νὰ μᾶς κάμη. Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἄλλο βιβλίον στὸν κόσμον ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἴσαν ἀδελφοὶ τότε πραγματικοὶ ὑπὸ ἕνα πατέρα, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Αποφάσισε λοιπὸν ν' ἀλλάξῃς βίον σήμερα, τώρα ἀμέσως, ὄχι αὔριον" τὸ αὔριον τὸ λέγει ὁ διάβολος, ὁ Χριστὸς λέγει σήμερον.

ΦΡΗΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΙΜΗΝ

Παρηλθον ἀφ' ἧς εἶδον τὸ φαινὸν φῶς τοῦ ἡλίου νὰ ἀνατέλῃ ὑπὲρ τὸν Κεδριώτικο ὀρίζοντα 22 ὀλόκληρα χρόνια, καὶ οὐδέποτε ἤκουσα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ τὰς Ἁρᾶς τῆς ἐκφωνημένης τῶσον ἀτελειστικῶς κατὰ τὸν ἐνόχων ὄστε καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ πτοηθῶμεν καὶ κατανυκτικᾶ νὰ λυπηθῶμεν τὴν ὀλεθρίαν κατάστασιν τὸν ἀφριζόμενων. "Έν τὸν τρανωτέρων κακῶν ἀπὸ τὰ ὄποια μαστίζουν τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν εἶναι τὸ φοβερὸν ἐκκλησιαστικὸν φρικτὸν κατηγορητήριον. Εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὄποῖον ἀνοίγει πληγὰς ἀνιάτους, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὄποῖον ἀνθίζουσαν γῆν τὴν μεταβάλεῖ εἰς ἄκαρπον καὶ ἀνθίζούσας πόλεις εἰς ἐρήμους καπνίζούσας, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὄποῖον εὐημερούσας οἰκίας τὰς γεμίζει ἀπὸ πένθος καὶ συμφορὰ, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὄποῖον τῇ ἐνεργείᾳ του ἀφαρπάζει τὸν ἡγήτορα τοῦ οἴκου καὶ μεταβάλλει τὴν ἐστίαν εἰς δυστυχίαν καὶ εἰς ἄλλας δυστυχίας ἀδυνάτου περιγραφῆς καὶ ἀφήνει τὰ δυστυχῆ δυστυχισμένα παιδιὰ μικρὰ τε καὶ μεγάλα εἰς δρόμον ἀκανθόσπαρτον. Εἶναι ἐκεῖνο τέλος πάντων τὸ πυροβόλον ὄπλον τοῦ ὄποῖου αἱ σφαῖραι του θανατικαὶ θανατικαὶ ἐργάζονται

ὄλο ἐργάζονται ἐν τῇ καρδίᾳ των ὑπὸ-
λως ἕως οὗ αἱ ἐντὸς αὐτῶν ἐκκρηκτικαὶ ὕ-
λαι ἐκκρηγνύμεναι φέρουν προώρους θα-
νάτους.

Καὶ τότε ταξιδεύοντες εἰς τὰς νήσους
τῶν μακάρων ἐγκαταλείποντες χώρας ὀνει-
ρων ἀντὶ νὰ εὐρωμεν πύλας πολυχρύσους
ἐν τοῖς αἰθεριοῖς παλατίοις ἀνοικτὰς ἀ-
σφαλῶς εὐρωμεν κριτὴν κρίνοντα τὰ ἔρ-
γα μας καὶ ἐὰν πλεονάζουν εἰς ἀγαθὰ καὶ
καλὰ τότε ὁποῖαν χαρὰν χαίρομεν καὶ ὁ-
ποῖον θαῦμα θαυμάσομεν εἰσαγόμενοι ἐν-
τὸς αὐτῶν καθίσωμεν δεξιόθεν Ἀβραάμ,
ἀντιθέτως ἀντὶ ὀβολῶν ἐλαχίστων ἱκανο-
ποιῶντες τὴν ἐπιθυμίαν μας καὶ ἀντὶ κα-
λῶν κάμνοντες κακὰ στεροῦμεθα αἰωνί-
ας ζωῆς. Δυστυχησμένοι ἔνοχοι ναὶ ἔνοοι
τὸν τρέμοντα παλμὸν τῆς καρδίας σας καὶ
εἶμαι βέβαιος πῶς καὶ σεισμετανοεῖτε ἐν τῷ
ἀκούσματι τῆς κατηγορίας σας. Ἀλλὰ κυ-
ριαρχεῖσθε καριαρχεισθε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμί-
ας καὶ φροντίζετε διὰ τὰς γηϊνοὺς μαται-
ότητας, κλέπτετε καιηγορεῖτε τοὺς ἀδελ-
φοὺς σας ὅσον οἶδόν τε κρυφίως ν' ἀποφύ-
γητε τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ εἰς μάτην ὑ-
πάρχει ὀφθαλμὸς ὅς τὰ πάντα ὁρᾷ καὶ φω-
τίζει ἀπείρως τοὺς ἀδικημένους, φροντί-
ζετε διὰ τὴν **ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς σας**
ζωῆς μελλούσης καὶ οὐχὶ διὰ τῆς προσκαί-
ρου αὐτῆς ταύτης τῆς παρουσίας οὔτε ἀρ-
γυρος μήτε τροφή ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ἔνδυμα
πολυτιμότερον ζωῆς. Μιὰ εἰλικρινῆς μετὰ
νοια καὶ μία ἀπότομος περιόρησις τῶν κα-
κῶν σωθήσεσθε ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτήσου
ἢ ὑπομονὴ ἐν ταῖς θλίψεσι θὰ ἀναγνωρί-
σης τὰ σφάλματά σου καὶ θὰ αισθανθῆς
ἐγκαρδίως ἀνωτέραν ἀμείλικτον Δαμόκλι-
ον σπάθην καὶ θὰ φοβηθῆς καὶ θὰ τρέ-
μης, Ναι διότι εἶναι ἐτοιμὴ νὰ καταφερθῆ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου σου. Σφυρηλατισμὸς
λοιπὸν χαρακτήρων καὶ διάπλασις συνει-
δήσεων εἶναι τὸ μοναδικὸν φάρμακον κα-
τὰ τῶν ἐπικειμένων κακῶν. Ἐὰν θέλητε
νὰ ἴδητε προκοπὴν, ἐὰν ἐπιθυμῆτε εἰρή-
νευσιν ἐν τῷ οἴκῳ ὑμῶν σκεφθεῖτε τὸ πρῶ-
τον καὶ ἔπειτα πράξετε καὶ ἀναλογισθῆτε
διὰ μίαν καὶ μόνον στιγμὴν ἐὰν ἄλλος τις
κακὸς δαίμων προέτρπεπεν ἄλλους τινὰς
νὰ πράξουν ὅ,τι σεῖς κακὸν σκέπτεσθε, ἐ-
ναντίον σας. Ἀποφεύγετε ἀποφεύγετε τὸ
κατηγορητήριον τῆς ἐκκλησίας διότι εἶναι
φοβερόν τόσον ὅσον εὐκόλως τὸ ἀκούετε
μόνον διὰ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἣτις
εἶναι ἡ γλυκυτάτη ἀνάπαυσις θὰ προκό-
ψητε καὶ μιὰ ῥόδινος χαραυγὴ θ' ἀνατεί-
λῃ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντά μας.

ΕΡΑΝΟΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ Ἐνορ. Ἐπιτροπεία Σκλούπου καὶ δημο-
σία εὐχαριστεῖ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ Ἱεροῦ Να-
οῦ "Ἅγιος Νικόλαος" τοὺς ἀποστείλαντας δολ-
λάρια 67 δι' ἀγορὰν ἐπίπλων τῆς Ἐκκλησίας
τοὺς ἑξῆς:

1) Χρήστον Γ. Ἀλεξίου	Δραχ.	1500
2) Δημήτριον Κ. Ἀπ. Πατσούραν		1500
3) Ἀθανάσιον Ἀπ. Πατσούραν	»	1050
4) Γεώργιον Ἰ. Πατσούραν	»	1000
5) Κώσταν Ἰ. Πατσούραν	»	500
6) Κώσταν Νικ. Τριάντον	»	500
7) Δημ. Ζάχον (Μακεδονία-Θράκη)	»	200
8) Θεόδωρον Γιαλιῆν (Μεσσηνίος)	»	100
9) Παναγιώτην Ὀλύμπιον	»	50
10) Γ. Παπαζῆσην (Κωστίτσι— Κατσανοχώρια	»	200
11) Πολυχ. Νοπολόοντα (Σου- φλί Θράκης)	»	100

Τὸ ὅλον Δολλ. 67

ΣΗΜ.— Εἶναι ὁ πρῶτος ἔξ Ἀμερικῆς στα-
λείς διὰ κοινωφελῆς ἔργον ἐν Σκλούπῳ ἔρανος.
Τὸ παράδειγμα τῶν εὐχόμεθα νὰ μιμηθοῦν καὶ
οἱ ἐν ἄλλαις πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς διαμένον-
τες πατριῶται δεδομένου ὅτι οἱ ἀνωτέρω συν-
δρομηταὶ διαμένουσιν ἅπαντες εἰς μίαν πολιτείαν
τὸ EL DORADO, ARK.

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΩ

Ἡ Λάμπρω ποῦ κάθεται στὰ προσήλια, ἔ-
δω καὶ δυὸ χρόνια εἶχε μιὰ γουρούνα κι' ἤθε-
λε καλὰ καὶ σώνει, νὰ βρῆ ἓνα γουρούνι ἐπιβή-
τορά (ἂν λέγεται ἔτσι στὰ γουρούνια) πρὸς πολ-
λαπλάσιασμόν τοῦ γένους τῆς. Ἐκ τῆς πολλῆς
ἐρευνῆς τῆς Λάμπρως ἔμαθεν ὅλο τὸ χωριὸ καὶ
κατὰ συνέπειαν κι' ὁ Ἀλέξης Λάμπρος, ὅς καὶ
καλέσας τὴ Λάμπρω τῆς λέγει: γουρούνι ἔχει ὁ
πατέρας μου στὸ ξηροπήγαδο. Τὴν ἄλλη μέρα
νὰ σου ἢ Λάμπρω καὶ στὸ ξηροπήγαδο, στὸν
μπάρμπα Γιώργου τὴ στάνη: Ποῦ τοῖς τοῦ
γροῦν — τ' λέει—τὶ γροῦν—τὸ' λέει ἀρειμανί-
ως ὁ μάρμπα Γιώργος, — τὸ γροῦν π' μ' ἔ-
στλι οὐ Ἀλέξ. . . Τότε ὁ μάρμπα Γιώργος νο-
ήσας ὅτι πρόκειται περὶ ἀπάτης, τῆς ἔδωκε μιὰ
τρίψα ξινόγαλο κι' ἔφας καὶ τῆς εἶπε νὰ γυρίσῃ
πάλι στὸ σπίτι της κι' ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχ' γροῦν, ἢ
δὲ Λάμπρω ἐμβρομησαμένη τῷ πνεύματι καὶ
σταυροκοπηθεῖσα, ἀπῆλθε πρὸς ἐαυτὴν θαυμά-
ζουσα τὸ γεγονός! Ἄλλοι ὕστερα τῆς ἔλεγον ὅτι
ὁ Μαντζίλας ἔχ' σίγουρα γροῦν (ὁ Μαντζίλας
ἀπὸ Χουλιαράδες ὁ τροφοδότης τοῦ χωριοῦ μας,
ποῦ μᾶς φέρνει τὲς μεριὰς κατὰ τρεῖς χοῦφτες
παραπὰν) ἄλλος, ὅτι ὁ ἀρχιτέλεγγας Νίκος Ἀγ-
γέλης [Λεβεντούρης] μὲ τὴν περιφρημὴ γκρεμποῦ
τσιὰ του, ποῦ ἔχει τὴ στάνη στ' Ἀλὼν Βρέτ' [Σι-
αίτζα] αὐτὸς ἔχ' γροῦνια; ἀλλὰ μπᾶ! ἢ Λάμπρω
καεῖσα στὴν κορκοῦτη φουὰ καὶ τὸ γιασοῦρι
φοβηθεῖσα μήπως ἢ ἐσχάτη πλάνη γείνη χειρο-
τέρα τῆς πρώτης ἠσύχασε ἀρκεσθεῖσα στὴ γου-
ρούνα τῆς. Ταῦτα Λάμπρω ἐν Σκλούπῳ πέ-
πονθε.

ΥΓΙΕΙΝΑ

Μή καπνίζετε διόλου. Μή πίνετε ποτέ ρακί, κονιάκ, τσίπουρο κλπ. μόνον ὀλίγον οἶνον μετὰ τὸ φαγητὸν, ὠφελεῖ κατὰ τὸν ὄμηρον «ἀνδρὶ δὲ κεκμηκῶτι οἶνος μέγα μένος ἀέζει» καὶ κατὰ τὸν Δαβὶδ «καὶ οἶνος καρδίαν ἀνθρώπου εὐφραίνει» ὀλίγον ὁμως, ὁ πολὺς ὀδηγεῖ εἰς μέθην καὶ ἡ μέθη εἰς καταστροφὴν! (συγγνώμην ἀπὸ τὸν Γιάννη Μπαλωμένον γιὰ τὰ παραγγέλματα) ἐγκράτιαν οἱ ἄγαμοι καὶ οἱ ἔγγαμοι, διότι εἶπαν οἱ σοφοὶ «ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια εἶναι οἱ δύο ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τῆς ὑγείας».

Ἄπ' τὸ Γιατροσόφ' ὄχι τοῦ

ΓΙΑΤΙ:

Τὸ διατὶ λένε τὸ ἐξετάζει ἡ φιλοσοφία. Ἄς τὸ χρησιμοποήσωμε κι' ἡμεῖς ἐπ' ὀλίγον. Ὅσα χρήματα παίρνουν οἱ Σκλουπιῶτες τὸ χρόνο, τὰ παίρνουν οἱ γείτονές μας οἱ Κατσάνοι; ὄχι. Ὅσα χρήματα μπαίνουν στ' ἄχωριό μας, μπαίνουν στὸ χρόνο σὲ κανένα ἀπὸ τὰ Κατσανοχώρια; ὄχι. Τότε γιατί ζοῦν πολὺ καλλίτερα ἀπὸ ἡμᾶς οἱ Κατσάνοι; Διότι ἔχουν τάξιν κι' ἡμεῖς τὰ πᾶμε ὅλα κοτουροῦ! Κοτουρίτσα σὰν ὄμακ. Κώστα Τσούρης! Τάξις λοιπόν, Τάξις, Τάξις! Πάντα εὐσημῶς καὶ κατὰ τὰξιν γενέσθω. λέγει καὶ ὁ Ἄπ. Παῦλος.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Πρόεδρος στὸ χωριό μας εἶ-

ναι ὁ κ. Νικ. Γ. Ἀλεξίου, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Στέλιος Κ. Ξεκάρφωτος καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ, Γρηγόριος Π. Πάνος, Στέλιος Γ. Τόλης καὶ Βασ. Πάνος. Ἐνοριακοὶ ἐπιτροποὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἄγ. Νικόλαος, εἶναι ὁ κ. Κώστας Μητροκόστας ταμίης, ὁ κ. Δημ. Ν. Ἀλεξίου ἐπιτροπὸς καὶ διευθύνων ὁ ἐφημέριος ἱερεὺς Γεώρ. Χρ. Παπαγεωργίου. Διδάσκαλος εἶναι ὁ ἐξ Ἀγνάντων ἀπόφ. Ἱερ. σχολῆς Ἄρτης κ. Κων. Κρημπούνης. Τὸ χωριὸν μας ἐπιστήμονας ἔχει δύο καθηγητὰς, τὸν κ. Χρ. Ἀλεξίου, καθηγητὴν Γυμνασίου Ἄρτης καὶ τὸν κ. Δ. Μπαλωμένον ἰδιωτ. Καθηγ. εἰς Ἀθήνας· σπουδάζοντας δὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἓνα τὸν κ. Νικόλαον Π. Πάνον φοιτητὴν Νομικῆς. Δημοδιδασκάλους ἔχει δύο τὸν κ. Κων. Παπαχριστὸν ἀπόφοιτον τριταξίου διδασκαλείου Ἰωαννίνων, ὑπηρετοῦντα εἰς Πλάκων-Ραφταναίων καὶ τὸν κ. Δημ. Τόλην ἀπόφοιτον μονοταξίου Ἰωαννίνων ὑπηρετοῦντα εἰς Νησίستان-Ἄρτης φοιτῶντας δὲ εἰς διδασκαλεία ἓνα, τὸν κ. Κων. Νότην δῆς πεντατοξίου Ἰωαννίνων. ἀποφοίτους γυμνασίου ἓνα τὸν κ. Χρῆστον Κ. Σπύρου φοιτῶντας δὲ εἰς γυμνάσια 3 τοὺς κ. κ. Χρῆστον Δ. Σπύρου Χρῆστον Κ. Πραμαντιώτην καὶ Κων. Ἰ. Μπαλωμένον φοιτῶσι δὲ καὶ 5-6 παιδιὰ εἰς Ἑλλ. σχολεῖα 2 τοῦ Ἀθαν. Πατσούρα ἓνα Γεωργίου Σπύρου ἓνα τοῦ

Κώστα Γέροντα κ. ἄ. ἀπεφοίτους Ἱερ. Σχολίης ἕνα τὸν κ. Χρηστον Γ. Διμν ἱεροψάλτην τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ κλασικὴ μόρφωσις τοῦ χωριοῦ μας. Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται εἰς τὰς τέχνας, κυρίως δὲ εἰς τὴν τοῦ κτήστου καὶ διάφορα ἄλλα ἐπαγγέλματα. Γενικῶς ἡ μόρφωσις τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον, ἡ δὲ τῶν γυναικῶν μόρφωσις εἶναι θλιβερά καὶ τοῦτο πρὸς αἰσχύνην μας!

Μυλωνᾶς στὸ χωριό μας εἶναι ὁ Τ. Τόλης σὴν «Κουμαριά» ἐπ' ἐνοικίῳ, διὰ μίαν διέτιαν, καὶ ἀνῆκοντος τοῦ ὑδρομύλου σὴν Ἐκκλησίαν καὶ σὴν «Σκοῦλα» ὡς νοικοκύρης, διότι εἶναι κτήμα του. Ἀγροφύλακα ἡ δραγάτ' δὲν ἔχομε, θέλομε καὶ καλὸν καὶ μὲ λίγους παράδες, τέτοιον δὲν τὸν βρῶσκμε, μόνον ὁ κοῦκκος λαλεῖ ἀπλήρωτος. Εἶχαμε τὸν Χρ. Πραμαντιώτη, καλλίτερος δὲ βρῶσκεται, εἶναι ἔτος, κὰν' ἐκεῖνο δὲν εἶχαν γίει κι' αἱ διατυπώσεις στὴν δικριεμό του, μόλις μετὰ βασάνων κατώρθωσε, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνιο, νὰ πάρῃ τὸ μισθὸ του· βάλामε τὸν Ἀριστείδη τὸ Σιδηρᾶ (ἐκ Μιχαλιτοῦ γυμβρός μας) ὅταν ἄλεθεν ὁ μύλος πέταγε τὸ Α. σημεῖον τοῦ ἀγροφύλακος καὶ πήγαινε καὶ ἔκανε τὸν μυλωνᾶ, ὅταν δὲν ἄλεθεν, ὁ μύλος τοῖκ πάλι τὸ Α καὶ τὴν γκλίτσα στὸ χέρι... ὄξω κι' ἐκείνους. Τώρα λοιπὸν δὲν ἔχομε!

κι' οὔτε θὰ βρῶμε καθὼς τὸν θέλομε. Μαγαζειὰ στὸ χωριό εἶναι τρία τῶν κ. Βασ. καὶ Γεωργίου Πάνου παντοπωλεῖον καὶ τσαρουχοποιεῖον, τοῦ κ. Σ. Ξεκάρφωτον παντοπωλωκαφενεῖον καὶ ραφεῖον καὶ τοῦ κ. Δημ. Ἀλεξίου παντοπωλεῖον. Νερὸ ἀκόμη πίνομε ἀπὸ τὸ πηγάδι κάτω ἀπὸ τὴ λεύκα τοῦ Παπαδημητρη. Ἔγειναν καὶ 5—6 στέρνες διωρθώσαμε πέρουσι (κατὰ Αὐγουστον) καὶ τὴ βρῦση «Γκάτετς». Ἐρριξεν ἐφέτος 30 πόντους χιόνι ποῦ ἔμεινενε στὸ χωριό 25 ἡμέρες, κι' ἕνα κρῦο τότε μετὰ ἀπὸ τὰ Φῶτα τσουχτερό ποῦ ἔχουν χρόνια νὰ τὸ θυμηθοῦν οἱ παλῆοι (δηλ. οἱ γέροντες). Τὰ κούτσουρα σὴν ἡμερησία καὶ νυκτερινῇ διάταξι, ὅσοι εἶχαν προμήθεια ἀπὸ τ' «Ἀνήλια» (τὸν δεμένο λόγκο, δεμένος κι' ὄλο ἕνα λυτός), καλοπέρασαν. Φάσες μόνον ἔξ ἤλθαν ἐφέτος, εἶπ' ὁ Θύμιος, σκότωσε τὶς 2 αὐτὸς, μένουν καὶ 4.—Λαγός σὲ σύνορο Σκλουπιώτικο δὲ βρῶσκει, ἂν πάρῃ λάθος καὶ ξεπέσει κανένας δὲν ζῆ περισσότερο ἀπὸ 24 ὥρες, τὸν σκοτώνουν οἱ Πραμαντιωταῖοι μὲ τὰ κυνηγετικὰ σκυλλιά των, οἱ μόνον φημισμένοι κυνηγοὶ τοῦ χωριοῦ μας. Κατὰ τὸν κατήφορο ποῦ πήρα θὰ πῶ πολλά νέα ἀκόμη ἀλλὰ δὲν μὲ χωρεῖ ὁ «Καθρέπτης», γιὰ τοῦτο ἄλλα τέτοια στὸ προσεχές.

Κ Ε Δ Ρ Ι Α

Εἶναι τὸ νέον ὄνομα τοῦ Χωριοῦ μας Ὀνομάσθηκε δὲ «Κεδριά» ἀπὸ τὰ πολλὰ κέδρα του. Δὲν εἶναι ἄλλο χωριό σχεδὸν

στην "Ηπειρο, να έχη τόσα κέδρα ἔστω και χαμηλά, διότι ψηλά δὲν έχει. Τὸ νέο ὄνομα εἶναι καλὸ, διότι δὲν εἶναι ἄλλο, ὄχι μόνον στην "Ηπειρο ἀλλὰ και στην Ἑλλάδα δὲν ἀκούστηκεν ἄλλη «Κεδριά» ἀποφεύγεται ὄθεν ἡ σύγχυσις, εἶναι δισύλλαβον κλπ. Πλὴν ὁμως στάλθηκε και μιὰ ἀναφορά με κάμποσες ὑπογραφές να ὀνομασθῆ Ἀμπελοχώριον δηλ. τόσο μακριὰ λέξεις ποῦ να γυρίζουν τὸ φάκελλο κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος να τὴ χωρέση. "Ας ὀνομασθῆ ὅπως θέλουν, δὲν σημαίνει τίποτε τὸ ὄνομα, ὅσον τὸ πράγμα, ἄς τὸ ποῦμε τριανταφυλλολουλουδοχώριον ὅταν δὲν εἶναι τέτοιο ποία ἡ ὠφέλεια; . . . «Κεδριά» λοιπὸν τὸ νέο ὄνομα τοῦ Χωριοῦ μας, ἦτο και τώρα κατὰ νεωτέραν διαταγὴν «Ἀμπελοχώριον» και κύριος εἶδεν ἀκόμη! . .

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ

Τὸ χιόνι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι σήμερον ποῦ τυποῦται τὸ περιοδικὸν (20 Φεβρουαρίου) σκεπάζει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ Χωρίον μας. Νομίζει τις ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸν Β. Πόλον.

Ετέλεσαν τοὺς γάμους των τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον οἱ κ. Κων. Παπαγοῆστος δημοδιδάσκαλος μετὰ τῆς Δίδος Αἰκατερίνης Γ. Τάτση, τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλοξεν ὁ κ. Απόστ. Κ. Πραμαντιώτης, και Ἄπόστολος Χρ. Τζουβάρης μετὰ τῆς Δίδος Αἰκατ. Β Παπαδημητρίου ἐκ Ραφτανάϊων παρὰ νυμφος παρέστη ὁ κ. Εὐθ. Κ. Τόλης.

Τὸ σχολεῖόν μας ἐπανάλαβε τὴν ἐργασίαν του ληξιάσης τῆς μηνιαίας δοκιμαστικῆς χειμερινῆς διακοπῆς. Οἱ ταξιδευόμενοι κτῖσται τοῦ χωριοῦ μας δις ἀποπαραθέντες να ταξιδεύσωσιν ἄχρις τοῦ ἡμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ καιροῦ. Οἶκον μισθὴν ἐξάντηλσις ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. "Α μείνη λίγον καιρὸ ἀκόμη τὸ χιόνι τὰ σπάρια ἀσφαλῶς πρέπει να τὰ σπείρωμε και μπόκια, διότι θὰ παγώσωσιν. Ἡ Λίμνη στὰ Γιάννενα πάγωσε πέρα πέρα και τὸ τελευταῖον σήμερον ἔσπασε τὸ ἐλατήριον τοῦ ὥρολογίου μου κι' ἀφοῦ τὸ ἐτύλιξα με 40 δραχμὰς τὸ ἔδωκα στὸν κ. Ἄπόστολον Πατσούρα μεταβαίνοντα εἰς Ἰωάννινα να τὸ ἐπισκευάσῃ!

Απεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον ἡ Σοφία τοῦ Κώστα Γιαννούλα και 2 παιδάκια ἕνα τοῦ Ἀπ. Τζευβάρη και ἕνα κοριτσάκι τοῦ μακ. Ἰωάννου Χρ. Τζουβάρη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

"Οσοι θὰ λάβητε τὸ περιοδικὸν να στείλητε ἀμέσως τὴ συνδρομὴν για να ἐκδοθῆ και τὸ δεύτερον, ἀντιθέτως θὰ τὸ καταδικάσωμε ἅμα τῆ γενέσει εἰς θάνατον. Διὰ τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ δεχόμεθα αὐτοπροαιρέτους εἰσφοράς.

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

“ΕΡΜΗΣ”

ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν και τὸς εἶδος τυπογραφικῶν ἐργασιῶν

Σύστασις — ΚΑΠΛΑΝΗ 6 ἸΩΑΝΝΙΝΑ

